

Ο Ιησούς εξουδετερώνει ακάθαρτο πνεύμα

*Εδάφια κλειδιά: «Και
ανεχώρησε και
ήρχισε να κηρύττει εν
τη Δεκαπόλει όσα
έκαμεν εις αυτόν ο
Ιησούς, και πάντες
εθαύμαζον.»
— Μάρκος 5:20*

*Επιλεγμένα εδάφια:
Μάρκος 5:1-20·
Λουκάς 8:26-39*

ΑΦΟΥ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΚΑΙ οι μαθητές του πέρασαν τη Θάλασσα της Γαλιλαίας, μπήκαν στη γη των Γαδαρηνών. Εκεί συνάντησαν έναν άνθρωπο που είχε ακάθαρτο πνεύμα. Είχε τέτοιο έλεγχο πάνω του που αναγκαζόταν να ζει ανάμεσα στους τάφους. Επιπλέον, είχε συχνά δεθεί με δεσμά και αλυσίδες, αλλά λόγω της δαιμονοκρατίας κανείς δεν μπορούσε να τον κυριεύσει.

Βλέποντας τον Κύριο από μακριά, το ακάθαρτο πνεύμα, μιλώντας από τα χείλη αυτού του βασανισμένου ατόμου, ρώτησε: «Τι σχέση έχω με σένα, Ιησού;» — Μάρκος 5:1-7

Ο Κύριός μας τότε οδήγησε το ακάθαρτο πνεύμα που ονομαζόταν Λεγεώνα –γιατί ήταν πολλοί– να φύγει από το ταλαιπωρημένο άτομο δίνοντάς του έτσι ανακούφιση. Εκεί κοντά ήταν ένα κοπάδι χοιροειδών που αριθμούσε περίπου δύο χιλιάδες. Οι δαίμονες που κατείχαν τον άνδρα ζήτησαν από τον Ιησού να μην τους σταλούν μακριά, αλλά να τους επιτραπεί να παραμείνουν σε εκείνη τη χώρα. Στη συνέχεια ζήτησαν άδεια να μουν στους χοίρους, την οποία ο Κύριος έδωσε. Κατεχόμενα από

τους δαίμονες, οι χοίροι έτρεξαν βίαια κάτω σε ένα απότομο ανάχωμα στη θάλασσα και πνίγηκαν. —εδάφ. 8-13

Οι φύλακες του κοπαδιού και άλλοι που παρατήρησαν αυτό το σενάριο, φοβήθηκαν εξαιτίας αυτού που είδαν και ζήτησαν από τον Ιησού να φύγει. Φαινόταν ότι τους ενδιέφερε περισσότερο τι είχε συμβεί στα κακά πνεύματα και στο κοπάδι των χοιροειδών παρά για το γεγονός ότι αυτός ο φτωχός, που προηγουμένως είχε μια άχρηστη ζωή, ήταν τώρα στα καλά του. Ο Ιησούς μοιράστηκε το μήνυμα του Ευαγγελίου μαζί του και τον ενθάρρυνε να πει την εμπειρία του στην οικογένεια και τους φίλους του. —εδάφ. 14-19

Το εδάφιο-κλειδί μας υπονοεί ότι αυτός ο άνθρωπος που τώρα θεραπεύτηκε, δραστηριοποιήθηκε στο να διακηρύξει σε άλλους το θαυμάσιο έργο που είχε κάνει ο Δάσκαλος σε αυτόν. Αυτό προφανώς καταγράφηκε για εμάς ως προτροπή για να πούμε τα καλά νέα σε όλους καθώς έχουμε την ευκαιρία σχετικά με τις ευλογίες που θα συμβούν για την ανθρωπότητα κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Θεού.

Αν και δεν θα ήταν αλήθεια ότι όλη η ανθρωπότητα κατέχεται από διαβόλους εξαιτίας της αμαρτίας, η έκπτωτη ανθρωπότητα δεν είναι υγιής διανοητικά σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό. Ο Παύλος επιβεβαιώνει αυτή τη σκέψη. Λέει για εκείνους που αποδέχτηκαν τον Χριστό και έλαβαν από το Πνεύμα του, τον νέο νο, ότι έχουν «πνεύμα...σωφρονισμού.». (Β' Τιμ. 1:7) Υπονοεί λοιπόν ότι προηγουμένως δεν είχαν υγιή νο, και ότι ο κόσμος γενικά δεν έχει προς το παρόν υγιές μυαλό.

Για τον Ιεχωβά, τον μεγάλο Γιατρό, ο ψαλμωδός έγραψε: «Τον συγχωρούντα πάσας τας ανομίας σου· τον ιατρούοντα πάσας τας αρρώστίας σου· τον λυτρώνοντα εκ της φθοράς την ζωήν σου· τον στεφανούντά σε με έλεος

και οικτιρμούς· τον χορτάζοντα εν αγαθοίς το γήράς σου· η νεότης σου ανανεούται ως του αετού» — Ψαλμ. 103:3-5

Μέσω της λυτρωτικής αγάπης του Θεού, η ανομία θα συγχωρηθεί και, τελικά, όλα θα ολοκληρωθούν ως αποτέλεσμα της πιστότητας του Λυτρωτή μας το να θυσιάσει τη ζωή του ως αντίλυτρον για όλους. (Α' Τιμ. 2:5,6) Πόσο ευγνώμονες πρέπει να είμαστε για το τέλειο σχέδιο του Επουράνιου Πατέρα που θα οδηγήσει σε ειρήνη, χαρά και θεραπεία για τα έξυπνα όντα που τον τιμούν και τον σέβονται. ■